

שְׁדָךְ רְחַלְמֹד לְלוֹם ז' תְּשִׁירִים

שְׁדָךְ רְקָצָן פְּנוֹתָרִין הַשְׁמָנִים

ז' וְזֹה פְּרוֹשׁ (מְשִׁילֵי ט"ז): "חַמֶּת מֶלֶךְ מְלָאכִי מִזְתָּה", כי חַמֶּתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ-בָּרוֹךְ-הּוּא בְּשִׁבְיָל הַמְּלֻכּוֹת שְׁהַשְׁפִּיל עַל-יִדִּי עֲוֹנוֹתָיו, "זֶאָישׁ חָכָם יַכְפֵּרְגָּה", הִינּוּ בְּחִינַת תַּלְמִיד חָכָם, בְּחִינַת מִשְׁהָה, הוּא יַכְפֵּר לוֹ. בָּמוֹ שְׁבָתּוֹב (מִיכָה ז): "זָעַבְרָעַל פְּשָׁע לְשָׁאָרִית", 'לֹמִי שְׁמָשִׁים עַצְמוֹ בְּשִׁירִים' (רָאשׁ הַשָּׁנָה יז). גַּמְצָא, כַּשְּׁבָא לְפָנֵי תַּלְמִיד חָכָם וּמוֹצִיאָה בְּלִצְרוֹפָיו לְפָנֵי הַתַּלְמִיד חָכָם, וְהַתַּלְמִיד חָכָם הוּא בְּחִינַת מִשְׁהָה, שְׁמָשִׁים עַצְמוֹ בְּשִׁירִים, בָּמוֹ שְׁבָתּוֹב (בָּמְדָבֵר י"ב): "זֶה אִישׁ מִשְׁהָה עָנוּ מָאָד", וְעַל-יִדִּי-זֶה גְּקָרָא אִישׁ חָכָם, בָּמוֹ שְׁבָתּוֹב (אִיּוֹב כ"ח): "זֶה חָכָם הָמָין תִּמְצָא" (עַזְנִים סֹטָה כא). וּבָזָה יִשְׁכַּח לְתַלְמִיד חָכָם לַכְפֵּר, בָּמוֹ שְׁגָגָתָר: זֶאָישׁ חָכָם יַכְפֵּרְגָּה.

וּבְשִׁבְיָל זֹה, בְּשִׁהְתְּפִלֵּל מִשְׁהָה עַל חַטָּאת הַעֲגָל אָמֵר (שְׁמָות ל"ב): "אִם תְּשַׁא חַטָּאתְכֶם, וְאִם אִין מְחַנֵּיכֶנָא". כי זה מִן הַגְּמַנּוּ שֶׁלֹּא יָבוֹא לְאָדָם אֵיזָה גָּדְלוֹת, בְּשֶׁשׁוֹמֵעַ שְׁמַסְפְּרִין שְׁבָחוֹ, בְּלִי שְׁבַן בְּשֶׁמֶלֶךְ גָּדוֹל מִשְׁבָּח וּמִפְּאָר אֶת הָאָדָם, אֵיזִי בּוֹדָאי מִן הַגְּמַנּוּ, שֶׁלֹּא יָבוֹא לוֹ אֵיזָה גָּדְלוֹת, אֶבְלָל צְרִיךְ לְזֹה בְּטוֹל בְּלִי הַרְגְּשׁוֹתָיו וְחַמְּרִיוֹתָיו, אֵיזִי יָכוֹל הָאָדָם, לְשִׁמְעַ שְׁבָחוֹ, וְלֹא יָבוֹא לוֹ שְׁוּם גָּדוֹלָת, בָּמוֹ מִשְׁהָה רְבָנוֹ, שְׁרָאָה בְּתוֹב בְּתוֹרָה: "זִדְבָּר ה' אֶל מִשְׁהָה", "זִיְאָמֵר ה' אֶל מִשְׁהָה", וַיַּשְׂרַאֲל קֹרָאֵין בְּכָל יוֹם בְּתוֹרָה שְׁבָחוֹ שֶׁל מִשְׁהָה, וְהּוּא בְּעַצְמוֹ מִסְפֵּר לְהָם שְׁבָחוֹ, וְלֹא הָיָה לְמִשְׁהָה שְׁוּם הַתְּפִאָרוֹת וְגָדוֹלָת מִזְתָּה, בָּמוֹ שְׁבָתּוֹב: "זֶה אִישׁ מִשְׁהָה עָנוּ מָאָד", וּבּוֹדָאי עַל-יִדִּי עֲגֹוֹתָנוֹתָו, הָיָה כֹּחַ בִּיד מִשְׁהָה

לכפר עוזה הצעגלה. כמו שפטות: "זאиш חכם יכפרנה".

וזה שפטען משלו: "זאת איז", הינו "אם לא תשא חטאכם", בזה אתה מראה, שאיין לי כל כך עניות, שאוכבך לבפר להם עוזן העגל. בגין בקשתתי - "מחני נא", כדי שלא אכשל בגדיות, שאני רואת ושמע בכל עת ספר שמי ושבחי בתורה, כי מי יוכל לעמוד בזה, שיישמע ספר שבחו ולא יתגאה, אם לא ענו גדול, ואם אני ענו, צרייך לך שתשא חטאכם, כמו שכחוב: "זעובר על פשע לשארית" וכו'.

וזה (דברים ל"ג): **"זִיהֵי בַּיְשָׁרוֹן מֶלֶךְ"** (עיין מ"ר בהעלוותך פ' ט"ז א"ל הקב"ה:
למשה מלך עשייתיך וכן תרגום יונתן ועיין ג"כ בתיקון ט"ז ובゾהר קדושים פ"ג).
הִנּוּ שְׁמַלְכּוֹת עַלְהָ לְשָׁרֶשֶׁת, כמו **שְׁכָתּוֹב** (תהלים ל"ז): **"זָעֲנָנוּם יְרַשּׂוּ**
אָרֶץ," ו'אָרֶץ' הִיא דִינָא דְמֶלְכּוֹתָא, כמו **שְׁכָתּוֹב** (איוב כ): **"זָאָרֶץ**
מִתְקוֹמָמָה לוֹ":

ח וְזֹהֵן שֶׁאָמַרְתָּ חֲכָמִינוּ, זֶכְרוֹנֶם לְבָרְכָה (סֻוֹתָה כ א): מִשְׁלַׁ
לְאַחַד, שְׁהִיָּה מִהְלָךְ בְּדָרְךָ בְּאִישָׁוֹן לִילָה וְאַפְלָה,
וּמַתִּירָא מִן הַקּוֹצִים וּמִן הַפְּחַתִּים וּמִיחִיָּה רַעָה וּמַלְסָטִים,
וְאֵינָנוּ יוֹדֵעַ בְּאַיזָה דָרְךָ מִהְלָךְ וְכֹיוֹן

כ ר זה ידוע, שבל המדות רעות ותולדותיה נמשכין מארבעה
יסודות, מאربע מרות, במוֹבָא במשמעות חסידים: עצבות
וולדותיה נמשכין מהומם, תאות רעות ותולדותיה נמשכין
מצומח, דברים בטלים ותולדותיה נמשכין מהי. גאות
וולדותיה נמשכין ממדבר.ומי שרוצה לילך בדרך הקדש,
צרייך לשבר כל המדות רעות, וספר לפניו התלמיד חכם, הינו
ודוי דברים. והתלמיד חכם יפרש ויברר לו דרך לפני שרש
גשmeta. ויש שלש בחינות בהתקרובות לצדיקים, שלדי שלש

בְּחִינָה אֶלְוָגָתָה כְּתַפְקָד הַכֶּל, וְאֶלְוָגָתָה הַשְׁלֹשָׁה בְּחִינָות:
הַבְּחִינָה הַרְאַשׁוֹנָה: בְּשְׁרוֹאָה אֶת הַצְּדִיק, כִּמוֹ
 עִינֵּיךְ רֹאוֹת אֶת מָרוּךְךְ". וְזֹאת הַבְּחִינָה מִבְּטָלָת הַמְדוֹת רְעוֹת
 הַגְּמַשְׁכִּין מִשְׁגַּי הַיְסָדוֹת: 'דָּוִמָּם' 'צָוָמָח', הַיְנוּ עֲצֻבּוֹת
 וַתּוֹלְדוֹתֶיהָ, וְתָאֹות רְעוֹת, בַּי צְדִיק הַדָּזָר גְּקָרָא אִם, עַל שֵׁם
 שֶׁהָא מִיגִּיק לִישְׁרָאֵל בְּאֹזֶר תּוֹרַתּוֹ, וְהַתּוֹרָה גְּקָרָאת חַלְבָּן, כִּמוֹ
 שְׁבָתּוֹב (שיר-השירים ד): "דְּבָשׁ וְחַלְבָּן תְּחַת לְשׂוֹנָה". וְזֹה אָנוּ רֹאוֹים
 בְּחוֹשֶׁן, בְּשְׁהַתִּינּוֹק הוּא בְּעֲצֻבּוֹת וְעַצְלוֹת, בְּשְׁרוֹאָה אֶת אַמְּוֹן הוּא
 גַּתְעֹרֶר בְּזָרִיזּוֹת גָּדוֹל לְקָרָאת אַמְּוֹן, הַיְנוּ לְשָׁרֶשׁוֹ.

גַם אָנוּ רֹאוֹים בְּחוֹשֶׁן, בְּשְׁהַתִּינּוֹק עֹסֶק בְּדָבְרֵי שְׁטוֹתָת שְׁלֹו,
 אַפְּעַלְפִּי שִׁישׁ לֹו תָּאֹהֶג גָּדוֹלָה לְזֹה, אַפְּעַלְפִּי כֵּן בְּשְׁרוֹאָה
 אֶת אַמְּוֹן, הוּא מִשְׁלִיךְ כֵּל תָּאֹוֹתָיו אַחֲרֵכְתָּפְפִּיו, וּמוֹשֵׁךְ אֶת עַצְמוֹ
 לְאַמְּוֹן. גְּמַצָּא, שְׁגַתְבָּטְלִין הַמְדוֹת רְעוֹת שֶׁל שְׁגַי הַיְסָדוֹת: 'דָּוִמָּם'
 'צָוָמָח', עַל יָדֵי הַסְּתָכְלּוֹת פְּנֵי הַצְּדִיק.

וְזֹהֶג זִמְתִּירָא מִן הַקּוֹצִים, שֶׁהָא בְּחִינָת 'צָוָמָח'. זִפְחָתִים
 שֶׁהָא בְּחִינָת 'דָּוִמָּם'. וּכְשַׁגְזַדְמַן לֹו אַבּוֹקָה שֶׁל אֹזֶר, זֹה
 תַּלְמִיד חַכְּם, שֶׁהָא אַבְּיַק בְּאֹזֶר הַתּוֹרָה וְעַלְיָדָו גָּזָל מִמְדוֹת
 רְעוֹת שֶׁל שְׁגַי יִסְׂדוֹת: 'דָּוִמָּם' 'צָוָמָח', וְאֵז גָּזָל מִן הַקּוֹצִים וּמִן
 הַפְּחָתִים:

הַבְּחִינָה הַשְׁנִינָה: הַצְּדָקָה שְׁגַוְתָּן לְתַלְמִיד חַכְּם, שְׁעַל-
 יְדֵיֶיהָ גָּזָל מִמְדוֹת רְעוֹת שֶׁל
 שְׁגַי יִסְׂדוֹת: 'חַי' 'מִדְבָּר', שְׁהָנוּ בְּחִינָת 'חַי' רְעוֹת וּלְסֶטִים, שְׁהָנוּ
 דָּבָרִים בְּטַלִּים וְגָאֹה וַתּוֹלְדוֹתֶיהָן. בַּי עַלְיָדֵי דָבָרִים בְּטַלִּים וּלְשׁוֹן
 הַרְעָה, בָּא עֲגִיות, כִּמוֹ שְׁבָתּוֹב (שָׁמוֹת ד): "כִּי מַתָּו כֵּל הָאָנָשִׁים", זֹהוּ

זֶלְקָן נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

אָנָּטָר פִּוְזָה רַצְיָת אַצְּעָלָם
קָעָה אָנָּטָר פִּוְזָה שְׂדָךְ אָנָּטָר
מִקְוָה שְׂדָךְ אָנָּטָר רַבְּגָן אָנָּטָר
לְפָלָל אָנָּטָר תְּקָנוֹת אָנָּטָר
שְׁעִיר וְאַנְצָחָה חָק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

עֲגִיות (נדרים ס"ד). גם בגאותה אמרו (קדושים מט) (ע"ש ועיין סוכה כ"ט: ועיין מגילה י"ג: ברשי ד"ה ואם הגים): 'סימן לגוף תרזה - עגיות'. ועל-ידי צדקה גתעשרה, כמו שאמרו חכמים, זכרונם לברכה (גיטין ז): 'אם שלמים וכן רביהם וכן גוזו ו עבר ועגייתה לא אעגה, שוב אין מראין לו סימני עגיות.

וזהו, כיון שעלה עמוד השחר נצל מהיה רעה ולסתים.
עמד השחר - רמז לצדקה, כמו שכתוב (ישעיה ג"ח):
'כִּי תִּرְאָה עָרָם וּבְסִירֹו וּבּוֹ, אֹז יִבְקַע בְּשָׁחָר אֹזֶה'. גמץ,
על-ידי צדקה נצל ממדות רעות של שני יסודות: 'חי' מדבר
שיהם בחינת חייה רעה ולסתים:

פָּרָךְ קָצָר לְקָצָר פָּזָה בָּרָץ הַזָּהָר

ו ויש שלש בחינות בהתקרובות לצדיקים. שעלי-ידי שלש בחינות
אלו גתתקן הפל, ואלו הם:

הבחינה הראשונה בشرطאה את הצדיק, על-ידי זה מבטל המדות
רעות המסובין משני היסודות דומם צומת, הינו עצבות ועצלות
ו תולדותיהן ותאות רעות וזובין לשמה וזריזות:

הבחינה השניה הצדקה שנוטן לתלמיד-חכם. שעלי-ידי זה נצל
מדות רעות של שני היסודות חי מדבר שהן דברים בטלים
ולשון הרע וגאותו ותולדותיהן:

הבחינה השלישית בشرطתו זה ודוי דברים לפניו התלמיד-חכם.
שעל-ידי זה התלמיד-חכם מדריך אותו לדרכו ישר לפיו שרש
גשםתו. וזה העקר כי אז נצל מהפל:

ט על-ידי דברים בטלים ולשון הרע בא עגיות וגם על-ידי גאות
בא עגיות. ועל-ידי הצדקה לתלמיד-חכם מתקנין זאת וזובין

לעשות:

י' קָדָם שַׁהְתֻּדָה וּסְפִר כֶּל לְבוֹ לְפָנֵי הַתַּלְמִיד-חָכָם, אֲפִיעֵל-פִי שַׁהְיָה אֶצְל הַתַּלְמִיד-חָכָם וְגַתֵּן לוֹ מִמּוֹן, עַדְיוֹ אַינְגּוֹ יָדָע בְּאַיִזָה דָּرֶךְ הוּא מַהְלָךְ, בַּי יִשְׁרֵךְ יִשְׁרֵךְ לְפָנֵי אִישׁ וְאַחֲרִיתָה דָּרְכֵי מִזְוָה (מִשְׁלֵי י"ד יב). אֲבָל עַל-יִדְיָו וְהַיְוִי דְבָרִים לְפָנֵי הַתַּלְמִיד-חָכָם עַל-יִדְיָו. זֶה הַתַּלְמִיד-חָכָם מִדְרִיך אֹתוֹ בְּדָרֶךְ הַיְשָׁרָה לְפִי שָׁרֵש גַּשְׁמָתוֹ וְגַתְתָּקוֹ הַפָּלֶל:

סְפִרְךָר הַיְיָ מַזְנָעָרִיָּן הַשְׂמָחָה:

יג (יג) אַחֲר-כֵד נְבָנָם אֶצְלָנוּ לְבִיתוֹ הַגָּדוֹל וְדָבָר עַמְנוּ כְדָרְפָו. וְאוֹ שְׁאַל לְאַחַד אָמ בְּכָה בְּרָאש-הַשָּׁנָה וְאָמַר אֹז שְׁעָקָר הַבְּבִיה בְּשַׁהְיָא מִתְחַמֵּת שְׁמַחָה וְגַלָּה אֹז עֲגִין הַגְּפָלָא בְּשָׁמָה יִגְיָלוֹן בְּלַהֲיוֹם שְׁהָוָא רְאִישׁ-תְּבוֹתָה בְּבִיה בְּמַבָּאָר בְּסִימָן קַע"ה.

וְאָמַר אֹז שַׁהְיָה לוֹ אֹז מָה שְׁגָקָרָא בְּלִשּׁוֹן חַסִידָות הַאֲרָה גַּדְוָלה לְזִמְרָת תּוֹרָה אֲד עַל-יִדְיָו נְתַבְלָבָל וּסְפִר שְׁבָתוֹ הַקְּטָנָה שְׁגַפְטָרָה בְּאָה אַלְיוֹ בְּקַוְבָּלָגָא רְבָה, בַּי בְּגִי בִּיתוֹ הַיְוּ עֲוֹסָקִים בְּרַפּוֹאָתָה עִם נְבָרִי אַחַד שַׁהְיָה עֲוֹסָק בְּלִחְשִׁים וְסָגְלוֹת. וְאָמַר רְבָנו זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה שְׁאָפִיעֵל-פִי שְׁעַכְשָׁו אַיִּם שְׁבִיחִים מִכְשָׁפִים, אֲבָל זֶה הַעֲכֹ"ם הַיְהָ מִכְשָׁפָגָמוֹר וְזֶה הַיְהָ פָגָם גָדוֹל לְגַשְׁמָה קְדוֹשָׁה וַיָּקָרָה בְּזֹאת. עַל-כֵן בְּאָה אַלְיוֹ בְּקַוְבָּלָגָא רְבָא עַל זֶה וְאֹז הַכְּרָח לְשָׁאַל עַד שְׁהַזְדִּיעַ לוֹ כְּגַ"ל, וְעַל-יִדְיָו תָּקוֹן אֹתוֹתָה וּמִתְחַמֵּת זֶה נְתַבְלָבָל הַדָּבָר וְלֹא אָמַר אֹז הַתּוֹרָה הַגָּדוֹלה שַׁהְיָה מַזְנָעָרִיָּן כְּגַ"ל.

וּבְחִמְלַת הַשֵּׁם חַסְדָו גָּבָר עַלְיָנוּ וּסְבָב הַשֵּׁם יִתְבְּרָך שְׁאָפִיעֵל-פִייכֵן לֹא אֶבְדָנו הַתּוֹרָה הַזָּאת, בַּי זְכָינוֹ אַחֲר-כֵד בְּיּוֹם שְׁנִי שְׁגָלָה לְנוּ אֹז תּוֹרָה גְּבוֹהָה אֲרָפָה וּרְחָבָה וְעַמְקָה מְאַד וְהַיָּא הַתּוֹרָה חֹתָם

זֶלְקָנִינָה וְלֹא יַעֲבֹר

אֵלּוּ כְּפָר פְּזֹה רְצִית אַצְּלָל "אֵל" מִקְוֹה שֶׁרֶד בְּאַחֲרֵי רְבָבָן עֲזַח תְּקֹזָז לְפָלָל" →
"חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹרָעִי הַוּצָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׂבִּת תִּיקְוֹן המידות → 30

בַּתּוֹךְ חֹתֶם שְׁבָסִימָן כ"ב. וְהַתּוֹרָה הַזֹּאת גַּאֲמָרָה פְּתָאָם, כִּי
בַּתְּחִלָּה יִשְׁבַּב וְדַבֵּר עַמְּנוּ בְּדַרְכּוּ וּמִקְדָּם צֹה לְאִישׁ אֶחָד לְהַבִּיא לֹ
שְׁמָנוֹ וּפְתִילָה לְתַקּוֹן לֹ גָר שֶׁל שְׁמָנוֹ זִית, וְאַחֲרֵיכֶד הַדְּלִיק הַגָּר
בְּעַצְמוֹ. כִּי כֵן הָיָה דַרְכּוּ בִּמְהַפְעָמִים שְׁהִיא פְּתָאָם מִדְלִיק גָר שֶׁל
שְׁמָנוֹ זִית וְהַדְבֵר הָיָה מוֹבֵן שְׁהִיא מִמְתַיִק דִינִים בָזָה. וְאֵז סְמוֹךְ
לְהַהְדָּקָה וְהַגָּר הָיָה דּוֹלָק סְמוֹךְ לְשַׁלְחָנוֹ, וְהַזָּא דַבָּר עַמְּנוּ בְּאַיִמָה
גְדוֹלָה, וּבַתּוֹךְ כֵּה צֹה לְהַבִּיא לְפָנָיו סְלִיחָה וְהַבִּיאוּ לְפָנָיו וּפְתָחָה
וְאָמַר קָצָת מִאֵיזָה סְלִיחָה שֶׁל יוֹם בְּפּוֹרִים. וְהַפְלֵל הָיָה בְּפָנָיו בְּלִנְגָן
שְׁהִיָּינוּ עֻזְמִידִים סְבִיבָוּ וְהַזָּא יִשְׁבַּב עַל כִּסֵּא סְמוֹךְ לְשַׁלְחָנוֹ בְּחִדְרוֹ.
בַּתּוֹךְ כֵּה הַתְּחִיל לְדַבָּר מִהְגּוֹן-עָדָן וְהַגִּיהָגָם שְׁהַגּוֹן-עָדָן וְהַגִּיהָגָם
הָם בָזָה הָעוֹלָם וּכְוֹי וְגַבְגָן מַעֲגִין לְעֲגִין עד שְׁגָמָר בָּל הַתּוֹרָה
חוֹתֶם בַּתּוֹךְ חֹתֶם הַגְּלִיל וְגַשְׁתַּחַתָה הָאֲמִירָה בְּעָרֵך אַרְבָּע שָׁעָות.
וּמָה שְׁעַבְרָ אָז אֵי אָפְשָׁר לִסְפַּר בְּכֶתֶב. אָשָׁרִי הַשָּׁעָה אָשָׁרִי
הַרְגָּעִים שְׁזַכְיָנוּ לְעַמְדָה לְפָנָיו. וְאַחֲרֵיכֶד בְּשַׁבָּת אַחֲרֵי סְכוֹת אָמַר
שְׁבָשְׁבִּיל הַתּוֹרָה הַזֹּאת נָתַן אֶלָף אֲדָמִים לְשׂוֹמֵר הַפְּתָחָה לְמַעַלָה
בְּמִקּוֹם שְׁהִיא שָׁם וּכְוֹי בְּמַבָּאָר בְּמִקְוֹמוֹ:

יד (יד) בָּעֵת שְׁגַתָּן לְנוּ הַתּוֹרָה תְּשַׁעַה תְּקוּנֵין הַגְּלִיל בְּבִתְיֻבָת יָדוֹ,
הַיָּינוּ עֻזְמִידִים לְפָנָיו, וְהַזָּא חַתָּךְ הַדְּפִיּוֹן שֶׁל הַתּוֹרָה הַגְּלִיל מִתּוֹךְ
סְפִרְךָ בְּדֵי לְתַגֵּם לְנוּ לְהַעֲתִיקָם. וּתְחִלָתָה הַתּוֹרָה הִיָּתה מִתְחִלָת
בְּאָמֵץ הַדְּבָר שְׁהִיא בְּתוֹב עַלְיוֹ תּוֹרָה אַחֲרַת שְׁלָא רָצָח לְתַנֵּן
אֹוֹתָה לְנוּ לְהַעֲתִיקָה. וְהַכְּרָח לֹזֶר לֵי אַלְוּ הַדְבָרִים בְּעַלְפָה מַלְהָ
בְּמַלְהָ, וְאֵגִי יִשְׁבַּתִּי אֶצְלָוּ וְהִיִּתִי כּוֹתָב מִפְיו הַקְּדוֹשָׁ.

וּבַתּוֹךְ כֵּה גַּתְלָהָב מִאֵד וּפָנָיו הִיוּ מִאֲדִימָות וּמִאִירָות, וְהַפְּסִיק
בְּאָמֵץ קָצָת וְהִיא אֶצְלָנוּ פְּלִיאָה גְדוֹלָה. וְאַחֲרֵיכֶד סְפִרְךָ לְנוּ
שְׁזֹאת הַלְּיָלָה הוּא הַיְאָרְצִיָּט שֶׁל אַמּוֹ, כִּי הִיא אָז יִ"ט אָדָר וְהַזָּא

זֶה נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

שְׁבִח וְלֹא הַדְלִיק גָּר וְלֹא אָמַר קְדִיש, וְאֹז הִיְתָה שְׁנָה מְעַבְּרָת שְׂהִיאָרְצִיָּת הוּא בְּשַׁגִּי חֲדָשִׁי אָדָר כִּידּוֹע וּבְתוֹךְ כְּתִיבָת זוֹאת הַתּוֹרָה בָּאָה אַמְוֹ אַצְלוֹ וְהַזְּכִירָה אַוְתוֹ הִיאָרְצִיָּת.

וְתָכַף קָרָא מְנִין וּלְמִד מְשֻׁנִיּוֹת וְאָמַר קְדִיש וְהַדְלִיק גָּר בְּשִׁבְילָה. וּבְפִקְרָר קָרָא גַּם־כַּז מְנִין לְחַדְרוֹ שַׁיִשְׁבָ שֶׁם וּפָרָם עַל שְׁמָע בְּעַצְמוֹ וְאָמַר בְּרָכו וּקְדָשָׁה וְאַחֲרִיכָה כָּל הַקְדִישִׁים שֶׁל וּבָא לְצִיּוֹן וְתִפְלָה לְדוֹד וּפְטוּזָם הַקְטָרָת וּעַלְיָנו. וְאָמַר כָּלָם בְּעַצְמוֹ לֹא גַעַדר אֶחָד, וְאַחֲרִיכָה לְמִד מְשֻׁנִיּוֹת וְאָמַר עוֹד קְדִיש דְרַבְנָנו וְאָמַר אַחֲרִיכָה שְׁמִינִימִיו לֹא פָרָם עַל שְׁמָע וְזֹה הִיה פָעָם רָאשׁוֹן אַצְלוֹ שָׁאָמַר בְּרָכו וּקְדָשָׁה לְפָנֵי הַתּוֹבָה וּעוֹד יִש בָּזָה דְבָרִים בְּגַו:

וּגְרָאָה לֵי לְפִי תְּפִיסָתָנו אָז, כִּי הַקְטָרָה הַגְּל הִיה שְׁמָה פִיגָא עַל שֶׁם אַמְוֹ זְכָרוֹנָה לְבָרְכָה שְׁהִיה שְׁמָה פִיגָא, וְהַתּוֹרָה הַגְּל שִׁיבָה לְעָגִין הַסְתָּלָקוֹת הַגְשָׁמָה שְׁמַמְגָה גַמְשָׁד בְאֹזְרִי הַתּוֹרָה, כִּי יִש גְשָׁמָה שְׁפֹזְבָּלָת מְרִירּוֹת כְּמו שְׁמַבָּאָר שֶׁם עַיִן שֶׁם. וּמְחִמָת זֹה גְרָאָה לְפִי עֲגִיות דָעַתִי שְׁהִיָתָה שִׁיכּוֹת שְׁדִיקָא בְּעַת שְׁעַסְקָנו בְּהַתּוֹרָה הַגְּל בָּאָה גְשָׁמָת אַמְוֹ הַקְדוֹשָׁה זְכָרוֹנָה לְבָרְכָה כִּי אַמְוֹ הִיָתָה צְדָקָת גְדוֹלָה, וּפָעָם אַחֲת שְׁמַעְתִי מִפְיו הַקְדוֹש בְּפִרְוּש שְׁאָמַו הִיָתָה בְּעַלְתִ רֹוח־הַקְדָש, וְהַדְבָרִים עֲתִיקִים.

כִּי כָל דְבָרִי רַבְנָנו זְכָרוֹנו לְבָרְכָה, וּמְעַשְׂיוֹת שְׁאָנוּ מִסְפָרִים מִמְנוֹ, אֵין בָּהֶם דְבָר שֶׁלֹא יְהִי בָּהֶם סּוֹדוֹת גְבוּחוֹת וְנוֹרָאות וְעַצּוּמוֹת מְאֹד מְאֹד. עַמְקָעֵמָק מֵי יְמֵצָאנו. בְּפִרְטָה הַמְעַשְׂיוֹת שְׁעַבְרוֹ עַל זָרָעו הַקְדוֹשִׁים כִּי בְּגַנוּ הַם בְּחִינָת לְמַעַלָה מְשֻׁשִׁים רַבּוֹא גְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּמֻזְבָן בְּלֻקּוֹטִי מִזְהָרָן חַלֵק רָאשׁוֹן סִימָן רַעַ"ג עַל־פְסוֹק (דְבָרִי הִימִינִית א כ"ג): וּבְגִי רְחַבִּיה רַבּו לְמַעַלָה עַיִן שֶׁם. וּבְשִׁבְיל זֹה עַבְר עַלְיָהֶם מַה שְׁעַבְר הַמָּקוֹם יְרַחֲם עַלְיָהֶם לְהַבָּא שְׁיִמְשָׁד עַל

אַתָּה נָתֵן וְלَا יַעֲבֹר

אַתָּה פָּרָץ תְּצִוָּתֶךָ
קָפֶנְךָ מִקְדָּשֶׁךָ שְׂדָךָ
מִקְדָּשֶׁךָ רַבְנָךָ תְּזִקְנָךָ לְפָנָךָ
חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאָרוֹעַי הַזָּהָר
שְׁעִיר וְאַגְנָחָה תִּקְוֹן הַמִּידּוֹת

**פְּלִטָּה הַגְּשָׁאָרָת חַיִם וְאֶרְיכָה יָמִים וְשָׁנִים עַלְיָהֶם וְעַל זָרָעָם עַד
סֻּוֹת בְּלַהֲדוֹת אָמֵן וְאָמֵן:**

סְפִּירָה שְׁאַלְפִּים-בְּשָׁנָה כְּשִׁיחָה:

ה. דע, שיש לך עשב ועשב פה מיחד לרפאות Aiזה חולאת מיחדת, ובכל זה אין אלא למי שלא שמר אמונתו ובריתו, ולא שמר את עצמו מלי עבר על "אל תה בז לך אדם". אבל מי שיש לו אמונה בשילמות, והוא גם כן שומר הברית ומקיים "אל תה בז לך אדם", אין רפואי תולה בחלוקת עשבים המיחדים לחולאתו, אלא גתרפה בכל מאכל ומשקה בבחינת "זברד" את לחמד" וכו', אין צרייך להמתין עד שיתרמו עשבים המיחדים לרפואתו. ו. עקר הישועה הבאה אינה אלא עליידי אמונה, ומהת אמונה היא לפיה מגהיגי הדור. ג. כשהחולד מרוב הרבה, אז צרייך לחזק אמונתו באחדות השם יתברך, כי תלמוד מהרבה מלמדים מזיך לאמנת היהוד. וכן הרבה שיש לו אמנת היהוד, הוא יכול להאריך לך תלמיד ותלמיד לפיקח, ובכל תלמיד אין שום אלא מה שצרייך לו ולא יותר. ח. הgeschma בא עליידי אמונה. ט. עליידי מעוט אמונה גתרבו הזוברים בעולם. י. מי ששומר את עצמו מלי עבר על "לא תחמד", עליידי זה נצל מבעם ונאה ומחסرون אמונה, הבאה עליידי בעם ונאה. יה. עליידי שאין מודיעין אלהותו לאמות העולם, עליידי זה אמות העולם מסיתין ומידיהם את ישראל לילך בחכחות חיצוגיות. יג. עליידי קלוקל אמונה גתוערין דינים, ועלידי הרהורי עבודה זרה גתוערין דיני דין, הינו שדגים את הדינים שגדון כבר, אם גדון בראשי בלי ותרכנות. יג. שבול בנימ בא, חם ושלום, על מי שמאfil את חברו מאמונה. יד. אשפה הזרה בחלה - בניה בעלי-אמונה.טו.

על-ידי אָמוֹנָה גַּתִּישָׁב הַדָּעַת. טז. עַל-ידי תּוֹרָה בָּא לְאָמוֹנָה,
וְעַל-ידי אָמוֹנָה בָּא לְקָדוֹשׁ הַשֵּׁם. יז. מַי שְׁאַיְנוּ יִכּוֹל לִישָׁן, יַעֲלָה
עַל מְחַשְּׁבָתוֹ אָמוֹנָת תְּחִיתְהַמְּתִים. יט. קְטָגִי אָמוֹנָה – קָשָׁה לָהֶם
לְהַשִּׁיג חַדּוֹשִׁין דָּאוּרִיתָא.

אֲכִילָה ח. מַמָּה שְׁאַתָּה אָכֵל תְּשִׁיר, בְּדי שִׁיחּוֹל בְּרִכְתָּה הַשֵּׁם
בְּמִזְוֹנָתֶיךָ. ג. שְׁלָחָנוּ שֶׁל אָדָם מַטְהָר לוֹ מִכֶּל עֻזּוֹנָתָיו. ג. שְׁלָחָנוּ
שֶׁל אָדָם מִזְבָּחָה לוֹ לְעַלְמָא דָאַתִּי וּמִזְבָּחָה לְפִרְגָּסָה, וְהֵזָא רְשּׁוּם לְטוֹב
לְעַלְאָ וּלְעַלְאָ, וּמִזְבָּחָה לְהָ לְאַתּוֹסָפָא לְהָ כְּחָ וּגְבוּרָה בְּשֶׁעָה
שְׁאַצְטְּרִיךְ לְהָ.

סְפָר שְׁבָקְרִי בְּרִיְץ הַשְׁוֹפְטִים:

וְהַכְּלָל שְׂהִיה מִמְּאָם מִאָד תְּאֹהֶה זוּ בַתְּכִליַת הַמְּאוּם, עַד שְׁגֹזֶר
וְאָמַר שְׁמֵי שְׂהִיה אָחָם חַבְמָא אַמְתָקָצָת, אֵין הַתְּאֹהֶה הַזֹּאת גַּחֲשָׁבָת
לְגַפְיָוּן כָּל אָבָל גַּם קָדָם שְׂזָבָחָה לְזָה שִׁיתְבְּטָל וַיְהִיה גַּמְאָם אֲצָלוּ
לְגִמְרִי הַתְּאֹהֶה הַזֹּאת, גַּם קָדָם לְזָה גַּם אָז הָיוּ לוֹ כַּמָּה וּכַמָּה
גְּסִיּוֹנָות גְּדוּלָות וּגְזֹרָאות מִאָד בַתְּאֹהֶה זוּ, אֲשֶׁר אֵי אָפְשָׁר לְבָאָר
בְּפִרְטָט כִּי בִּימֵי גַּעֲזָרִיו מִמְּשָׁ, בָּעֵת רְתִיחַת הַדָּמִים הָיָה לוֹ כַּמָּה
וּכַמָּה גְּסִיּוֹנָות גְּדוּלָות שֶׁל תְּאֹהֶה זוּ עַד אֵין מִסְפָּר אֲשֶׁר הָיָה בִּידָוֹ
לְמִלְאָת תְּאֹוֹתָו וַיְהִיה בְּסֶכֶגֶת גְּדוּלָה מִאָד אֲזָה הָיָה גְּבוּרָה חַזָּקָה
וְהַתְּגִבֵּר עַל יָצָרוֹ וּבְפָה תְּאֹוֹתָו בַּמָּה וּכַמָּה פָּעָמִים וְאַפְ-עַל-פִּיכְבוֹן
לֹא הָיָה מִתְּרַחֵק עַצְמוֹ פָּעָם שְׁנִית לְבָרֶח מִהַגְּפִיוֹן, רַק אֲדָרְבָּא
הָיָה חַפְץ בְּגִסְיוֹנָות וַיְהִיה מִתְּפִלֵּל לְהַשֵּׁם יַתְּבְּרֵךְ שְׁזִימָין לוֹ
גִּסְיוֹנָת כִּי הָיָה חַזָּק בְּדָעַתוֹ שְׁבָוְדָאִי לֹא יִמְרַد בְּגַד הַשֵּׁם יַתְּבְּרֵךְ
כִּי אֵיךְ אָפְשָׁר שְׁיַעֲשֵׂה עֲבָרָה, חַם וּשְׁלוּם, וַיַּעֲבֵר עַל רְצֹן הַשֵּׁם
יַתְּבְּרֵךְ אָם לֹא שְׁיַהְיָה גַּעַשָּׁה מִשְׁגָּעָ, חַם וּשְׁלוּם, בָּעֵת הַזֹּאת אָבָל

זֶקֶן נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

מַאֲחֶר שְׂיִיחָה לוֹ אֵיזָה שְׁכָל בְּעַלְמָא בְּעֵת הַגְּפִיוֹן בּוֹדָאי יַזְכֵּל לְעַמְדָה, לְפִי גַּדֵּל חֹזֶק לְבוֹ שְׂהִיחָה חֹזֶק בְּהַשֵּׁם מַאֲד וְאַפִּעְלִיפִיבָן, בְּעֵת שְׁבָא עַלְיוֹ הַגְּפִיוֹן הִיה בְּסִכְנָה גְּדוֹלָה מַאֲד וְהִיה צוֹעֵק לְהַשֵּׁם יַתְבִּרְךָ מַאֲד, עַד שְׁזַבְּכָה לְהַתְגִּבָּר עַל יִצְרוֹ וְלַהֲגִיצָל וְאַפִּעְלִיפִיבָן לֹא הַתְּרִחַק עַצְמוֹ מִהַּגְּפִיוֹן פְּעֻם אַחֲרַת אַפִּעְלִיפִי שְׁבָשְׁעַת הַגְּפִיוֹן הִיה קָשָׁה עַלְיוֹ מַאֲד כְּגַ"ל וּבָנָה כִּמְה וּכִמְה פְּעָמִים הַרְבָּה מַאֲד עַד אֵין שְׁעוֹר וְהַשֵּׁם יַתְבִּרְךָ הִיה בְּעַזְרוֹ וְזַבָּה לְהַתְגִּבָּר עַל יִצְרוֹ וְלַשְּׁבָר תְּבֻעָת הַמְּדוֹרָה שֶׁל תָּאוֹה הַפְּלִילִית הַזֹּאת:

והיה קדוש גדול מאד מעד בפרישות תאורה זו בפרישות גדול
ובקדשה גדולה ונוראה מאד ואמר שהבעל דבר רצח להגיח לו
הכל רק שהוא יותר לזר דבר אחד והוא אמר להפוך שהוא יגיח
הכל רק אותו הדבר איינו רוצח להגיח מלשברו דהיינו שהבעל
דבר היה מרצח להגיח לו שישראל כל התאות רק שהוא יותר לזר
דבר אחד מן הסתם היינו התאות הפללית הניל, שעקר היוצר
הרע הוא בתאורה זו אבל הוא זכרונו לברכה, אמר להפוך שהוא
יגיח לו הכל לבלי לשברוז, רק זאת התאות רוצח לשברת למורי:

ובן היה נוהג מתחילה שבל מגמותו וכל יגיעתו היה רק לשבר בראשונה התאזה הכללית הזאת ולא היה משגיח כלל בתחילה לשבר תאות אכילה, רק אדרבא, בתחילה היה אפשר הרבה מאד, הרבה יותר מאשר בגיאדם, ואמר, שאז היה ממשיך כל התאות לتوزד תאות אכילה, ולאחר מכן שבר גם זאת התאזה של אכילה והיו לו כמה מיני יגיעות ועבודות ומלחמות וגסונות אין מספר קדם ששבר התאזה הכללית הפליל וכמה וכמה תפלות ותchnוגים ובכיות ישיות שהיה מתרפיל ומתהגן ישופך לבו לפני שם יתברך בכמה וכמה מיני תchnוגים ורצויים ופיוסים שהיה

השם יתברך בעזרו להגצל מטאוה זו, עד אשר זכה לעמד בכל הנסיות, וקדש עצמו מאי בפרישות טאהה זו עד אין שעור וערך, עד אשר זכה לשבר טאהה זו לגמרי עד אשר היה לפלא עצמו על מי שגדמה לו שקsha לשבר טאהה זו כי אמר שאין זה טאהה כלל, והיה מרבה לדבר בעניין זה, בעניין בוטול ומואם טאהה זו ואמר: שאי אפשר לדבר מזה עם אנשים שסביר גתgeschmo בעניין זה כי כבר גתערבו דמייהם כלל עד שגתערב דעתם עד שאין יכולים להבין כלל ואין גבגם בכלל שאפשר למיאם טאהה זו, על כן אי אפשר לדבר בזו הרבה אבל באמת מי שהוא חכם אמת קצת יכול בקל למיאם טאהה זו לגמרי כי אמר שאין זה גפיזן כלל למי שהוא רק חכם אמת בג"ל ואמר שבחברח שיש בכלל זה סוד, כי באמת אין זה טאהה כלל והתפאר עצמו מאי בגדל חזקו בשבירת טאהה זו והיה קדוש גדול ונורא מאי בעניין זה ואמר על עצמו שאין לו שום טאהה כלל ואמר: שאצלו זכר גקבה שווים זהינו שאין לו שום מלחה מהמת איזה צד הרהור בשרואה או בשדבר עם איזה אישה כי הכל שווה עצמו:

פרק טלקהן ערוך הילדי:

(י) אם היו רוחק מהכגה מלא קשר גודל ונתקו מהותי הערב עד שלא נשאר בו כשיעור כשר כיוון שהיה בו כשיעור בשעה שהטייל בו צוית זה: הגה ונוהgin לעשותaimera סביב הנקב שלא ינתק שם ויהיה פחות מכשיעור וכן עושיןaimera במשפט הבגד למטה מהאי טעמא: (ב"י בשם סמ"ק וכל בו) יש אומרים שבתוכ רוחב הבגד אין לו שיעור ויש אומרים שדין רוחב הבגד כדין הארץ ונראין דבריהם: (יל) אם הגדייל שקורין אורילייזא הוא רחב לא יטיל בו הצעית ואם הטיל בו פסול דעתם כתיב וזה אינו נחשב מהבגד

זֶקֶן נְתַן וְלֹא יַעֲבֹר

אָפָר פִּזְחָרֶת זָצַרְלָה אָפָר שְׂדֵךְ מִקְוָה שְׂדֵךְ מִסְפְּרִי רְבָבָה אַחֲרָה תְּקָזָה לְפָלָה
חַק נְתַן וְלֹא יַעֲבֹר יָצָא לְאָרוֹעַ עִזְּזָת "נְצָחָת" וְאַגְּזָה" שְׁעִיר יִשְׁבַּת תִּיקְוָה המידות כָּל

אבל עולה הוא לשיעור מלא קשר גודל ולהרחיקת ג' אצבעות כיוון שהנקב בתוך הבגד: הגה וטוב שימדוד שיעור קשר גודל ללא הגדיל ויהיה תוך ג' אצבעות עם הגדיל (ב"י בשם רש"י ורשב"א): (ינ) מנין חוטי הציציות בכל כנף ארבעה כפולים שהם שמונה ואם הוסיף פסול. יחתוך ראשית החוטין הארבעה ויתחכם בכנף ויכפלם ואז יהיו ח': (יג) יזהר לחתוך ראשית החוטין לעשותם ח' קודם שיירוד שעם ברך אפילו חוליא אחד (פי' החלק מהציצית שבין קשר לקשר) וקשר אפילו קשר אחד ואח"ב חתכן פסול משום תעשה ולא מן העשויה שהרי בפיסול עשאים: (יל) יקח ד' חוטים מצד זה ודו' מצד זה ויקשור שני פעמים זה על גב זה ואח"ב יירוד חוט הארוך סביבה השבעה קצר כריכות וקשר שני פעמים זה על גב זה וחוזר וכורך וכן יעשה עד שישלים לחמש קשרים כפולים וארבעה אויריים ביניהם מלאים כריכות. אין שיעור לכရיכות רק שייהו כל הכרוד והקשרים רוחב ארבעה גודלים והענף שמונה גודלים: הגה ואם האריך הציצית יראה ששליישתו יהיה גדיל וב' חלקים ענף (רמב"ם פ"א) ונוהגים לכרוד באוויר ראשון ז' כריכות ובשני ט' ובשלישי י"א וברבעיעי י"ג שעולים כלם מ' מנין ח' אחד שעולים ל"ט ועם השם הם מ'. ונহגו לעשות בסוף כל חוט קשר כדי שייעמוד בשירותו: (טו) י"א שצראיך לדקדק שיתלה הציציות לאורך הטלית דבעינן שתהא נוטפת על הקרון (פי' תלוי על הקרון) ואם היה ברחבו לא היה נוטף שהרי כלפי קרע היה תלוי י"א שאין לחת שום בגדי נקיי הטלית שמכנים בה הציציות ויש מתירין וכן נהגו:

סימן יב (ה) אם נפסקו כל חוטי הכנף ונשתיר בהם כדי ענייבת כל החוטים הפסיקים ביחד כשר ואם לא נשאר כדי ענייבה (פי' וירכשו את החושן תרגום ויענבו) אפילו בחוט א' שנפסק כולם

פסול הליך כיון שבל א' כפול לשנים אם נפסקו שני ראים פסול
שמע נפסק חוט אחד ולפי מה שאנו נהנים לדדק בעת עשית
הציצית לחת סימן בד' ראים בעניין שלעולם הד' ראים הם
מצד אחד של הקשר והד' ראים מצד אחר אם נפסקו שני
ראים מצד אחד בשער דודאי שני חוטים הם והרי נשתייר מכל
אחד הרаш השני שהוא יותר מכדי עניבה לרביינו תם לא
מכשירים אלא בנשתיירו ב' חוטין שלימים דהיגנו ארבע ראים
שבל אחד מהראים ארוך י"ב גודלים או מכשירים כשנפסקו
השני חוטין אחרים אם נשתייר בהם כדי עניבה אבל אם נפסקו
ג' חוטין אף שנשתייר בהם כדי עניבה פסולים ומפני כד
כשהחთכו שלשה ראים אם לא דדק בעת עשית הציצית
שייהו ניכרים הד' ראים שמצד אחד של הקשר חיישין שמא
כל ראש הוא מחותט אחד ונמצא שאין כאן אלא חוט אחד שלם
הילך מספיקא פסול אבל אם לא נחתכו אלא שני ראים
מכשרים ניכרים בבדי עניבה ולהלהה כסברא ראשונה מיהו היבא
דאפשר טוב לחוש לסבירת רבינו תם: הגה ונוהгин בר"ת (אגודה סימן
טו): הגה וכל שכן אם דדק שייהו ניכרים הד' ראים שבצד א' ונפסקו ג'
ראים הצד אחד דפסול דאו ודאי נפסקו ג' חוטין ואם נפסקו בב' צדדין נמי
פסול שמא ג' חוטין הם. (בית יוסף בשם בן חביב):

סְפָרָה לְקָצֵב תְּפִלָּה תְּשֵׁרִי

תְּפִלָּה כ' לָה: אַתָּה נָגֵלִית בְּעַגְן כְּבוֹדךְ עַל עַם קָדְשֶׁךְ לְדִבֶּר עַמְּךָ,
בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עַלְيָהֶם נָגֵלִית, וּבְקוֹל שׂוֹפֵר עַלְיָהֶם
הוֹפֵעַת בְּהַגְּלוֹתֶךָ מַלְכָנוּ עַל הָר סִינְיָה, לְלִימָד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמְצֹוֹת
וּבָנָן יְהִי רְצֹן מַלְפִנִּיךְ ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַעֲזֶרֶנוּ
בְּרַחְמֵיכָה הָרְבִים לְקִים מִצּוֹתְרִיךְ בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה וְתַזְכִּינִי בְּרַחְמֵיכָה

זַקְןָ נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

אֶלְעָזִיר פָּזָה רַצְתָּזָה צַצְמָח "אֶלְעָזִיר שְׂדֵךְ מִקְוָה שְׂדֵךְ מִסְפָּרִי רַבְבָּשׁ עַזְהָז תַּקְזֹז לְפָלָא" →
קפה → "חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹרָעִי הַוֹּצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שְׁעִיר יִשְׁיבָת תִּיקְוָן המידות → 30

הַרְבִּים לְהַתְּפִלָּל לְפִנֵּיךְ בְּכָל כְּחֵי, וְכָל מִינֵּי כְּחֵשׁ גִּמְצָא בַּי בְּרִמְמָחָה אַבְרָהָם וְשָׁסָמָה גִּידִי, בְּבָשָׂר וְגִידִין וְעַצְמוֹת וְעוֹרְקִים בְּחַלְבָן וּבְדָם, וְכָל חַבְבָּחָשׁ שְׁיִשְׁ בְּמַחְשָׁבָה שְׁבָרָאשׁ וּבְמַחְשָׁבָה שְׁמַתְּפִישָׁט בְּכָל הַגּוֹף, וְכָל חַכְתָּשׁ שְׁיִשְׁ בְּחַמְשָׁה חֻוְשִׁים, וְכָל שְׁאַר מִינֵּי כְּחוֹת כָּלָם יְכַלְלוּ בְּתֹודָה הַתְּפִלָּה שְׁאַזְפָּה לְהַזְכִּיאָה הַקּוֹל וְהַדְבּוֹר שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּכָחָשׁ גָּדוֹל וְאַזְפָּה שְׁיִהִיה קֹולִי גְּשָׁמָע בְּמֹזְרָעָה גְּבוֹרוֹתִיה, וְהַקּוֹל הַזֶּה יַעֲזֶר בְּכֹנְתָה לְבִי, שְׁלַבְיִי יַהֲיוֹת שׁוֹמָע וּמִבֵּין הַיְטָב מַה שְׁאַנְיִי מִתְּפִלָּל לְפִנֵּיךְ, שְׁאַזְפָּה לְהַתְּפִלָּל בְּכֹנְתָה הַלְּבָב וּזְכָנִי שְׁיִהִיה לֵי יַרְאָת שְׁמִינִים יַרְאָת הַרְוּמָמוֹת וְאַהֲיוֹת גְּשָׁמָר שְׁלָא יַהֲיוֹת לֵי שֻׁום יַרְאָת חִיצׁוֹנָה כָּלָל, שְׁלָא אִירָא וְלֹא אָפְחָד מִשּׁוּם דָבָר שְׁבָעוֹלָם, לֹא מִשְׁר וְאַדוֹן וְלֹא מִשּׁוּם אָדָם שְׁבָעוֹלָם, וְלֹא מִחְיָה רְעָה וְלַסְטִים, וְלֹא מִשּׁוּם דָבָר שְׁבָעוֹלָם וְלֹא יַהֲיוֹת לֵי שֻׁום פְּחָד וַיַּרְאָת חִיצׁוֹנָה כָּלָל, כִּי אֵם מִמְּדָבָדָד אִירָא וְאָפְחָד תְּמִיד, וְאַזְפָּה בְּרִחְמָמִיד לַיְרָאָה עַלְאָה יַרְאָת הַרְוּמָמוֹת:

לו: וּזְכָנִי בְּרִחְמָמִיד הַרְבִּים וְחַסְדִּיךְ הַגְּדוֹלִים לְפִנּוֹת אֶת מְחֵי וּמְחַשְּׁבָתִי מִחְכָּמוֹת חִיצׁוֹנִיות וּמִמְּחַשְּׁבּוֹת זָרוֹת, שְׁלָא אָטְמָטָם אֶת מְחֵי וּמְחַשְּׁבָתִי בְּתָאֹזֶת וּהַרְהֹרִים, חַם וּשְׁלֹום, וְלֹא אָחַמֵּיעַ אֶת מְחֵי וּמְחַשְּׁבָתִי בְּחַכְמֹות חִיצׁוֹנִיות וּבְתָאֹזֶת, חַם וּשְׁלֹום, וְלֹא אַהֲרֹהֵר בְּהַרְהֹרִים רְעִים, שְׁלָא יַהֲיוֹת לֵי שֻׁום הַרְהֹר וּמְחַשְּׁבָת חַזִּין בְּעוֹלָם כָּלָל רָק יַהֲיוֹת מְחֵי וּמְחַשְּׁבָתִי גָּקִי וּזְקִדְמָה, שְׁלָא יְכַנֵּם בְּמְחַשְּׁבָתִי שֻׁום מְחַשְּׁבָה חִיצׁוֹנָה כָּלָל וְתַתֵּן לֵי כְּחֵשׁ לְהַתְּגִּבר עַל כָּל הַמְּחַשְּׁבּוֹת רְעוֹת, מְחַשְּׁבּוֹת חִיצׁוֹנִיות וּהַרְהֹרִים הַבָּאים עַל לְבָלְבָל אֶת דָעַתִּי, שְׁלָא אֶתְנוּ לְהָם שֻׁום מִקּוּם לְכַנֵּם בְּמְחֵי כָּל וְאַזְפָּה לְגַעַר בְּהָם, וְלַרְיב עַמְּהָם לְגַרְשָׁם מַעַלִי וּמַעַל גְּבוּלִי, שְׁלָא יַהֲיוֹת לְהָם שֻׁום כְּחֵשׁ לְכַנֵּם בְּדָעַתִּי כָּל, וְאַזְפָּה לְקַדְשָׁ אֶת מְחַשְּׁבָתִי

תְּמִיד:

לו: אָנָא ה', רְחַמֵּן מֶלֶא רְחַמִּים, טֹב וְמַטִּיב לְכָל, אַתָּה יִדְעַת אֶת
גָּדֵל עַצְם הַפֶּגֶם הַגָּדוֹל וְהַגּוֹרָא הַפּוֹגָע בַּעוֹלָמוֹת עַלְיוֹנִים מִאֵד עַל
יָדִי כָּל מִחְשָׁבָה רָעָה, מִכָּל שְׁבָן וּכָל שְׁבָן עַל יָדִי הַרְהֹר רָע, חַם
וּשְׁלוּם, שָׁהּוֹא פּוֹגָם וּמִקְלָקל מִאֵד בְּכָל הַעוֹלָמוֹת וּעוֹקֵר אֶת הָאָדָם,
חַם וּשְׁלוּם, מִמּוֹרֵךְ הַחַיִים, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה לוּ עַזְדָּה לְשׁוֹב וּלְהַשִּׁיג
אֶרְחֹות חַיִים וּכָל שָׁאָר הַפֶּגֶםִים הַעֲצֹזִים וְהַגּוֹרָאים עַד גְּבָהִי
מִרְזָמִים, הַפּוֹגָעים בָּמְקוּם שְׁנוֹגָעים, שְׁגַעֲשִׁים עַל יָדִי כָּל מִחְשָׁבָה
רָעָה וְהַרְהֹר הַגְּבָנָם בַּמְתָח, חַם וּשְׁלוּם וְגַם אַתָּה יִדְעַת אֶת גָּדֵל
עַצְם הַהַתְּגִבָּרוֹת שְׁמַתְּגִבָּרִים עַלְיָנוּ בְּכָל פָּעָם, לְבַלְבָל אֶת דָעַתְנוּ
בִּמְחַשְּׁבּוֹת רְעוֹת וְהַרְהֹרִים רְעִים וּבְעֻזּוֹנוֹתִי הַרְבִּים לֹא נִזְהַרְתִּי
לְהַשְּׁמֵר מֵהֶם וּלְהַתְּגִבָּר עַלְיָהֶם, עַד אֲשֶׁר פִּגְמַתִּי אֶת מְחֵי מִאֵד עַל
יָדִי מִחְשְׁבּוֹתִי הַרְעוֹת שְׁהַכְּנָסָתִי בַּמְתָח, עַד שְׁבָל מְחֵי הוֹא מֶלֶא
מִחְשָׁבּוֹת חִיצׁוֹנוֹת וּעֲבָרָתִי עַל אָסּוֹר חַמִּין, שְׁהִיִּתִי מִחְמִין אֶת
מְחֵי בַּתְּאֹוֹת וְהַרְהֹרִים וּבְלִבּוֹלִים וּבְכָל מִינֵּי שְׁטוֹתִים וְלֹא דִי שְׁלָא
הִיִּתִי מִתְגִּבָּר עַל הַמִּחְשָׁבּוֹת רְעוֹת, אַף גַּם נִתְתַּתִּי לְהֶם כַּח לְכָנָס
בַּמְתָח וְלֹא הַשְׁתַּדְלַתִי לְגַרְשָׂם בְּלָל, וְלֹא קִימַתִּי עַצּוֹתִיךְ הַקְּדוֹשִׁים
אֲשֶׁר גָּלִית לֵי בְּרַחְמֵיךְ הַרְבִּים לְגַרְשָׂם מִמְּפִגִּי בְּשֵׁב וְאֶל תַּעֲשֵׂה, וְלֹא
שְׁמַעַתִּי לְקוֹל מוֹרִי אֹזִי לֵי, וַיְיִלְיַי עַל הַיּוֹם שְׁעַבְרוּ בְּבְלִבּוֹל הַדָּעַת
וּמִחְשָׁבּוֹת רְעוֹת "טְבַעַתִּי בֵּין מַצְוָלה וְאֵין מַעַמֵּד בְּאַתִּי בְּמַעַמְקִי
מִים וּשְׁבָלָת שְׁטַפְתָּגִי" כָּל דָעַתִי וּמְחֵי נִתְעַרְבֵב כָּל כֵּךְ בִּמְחַשְּׁבּוֹת
רְעוֹת וּבְלִבּוֹלִים, עַד אֲשֶׁר אָפְלוּ בְּשָׁעה שְׁאָגִי חַפֵּץ לְהַתְּגִבָּר
עַלְיָהֶם וּלְבָרֵח מֵהֶם, קָשָׁה עַלְיִ מִאֵד:

לה: "ה' אֱלֹקִים אַתָּה יִדְעַת לְאוֹלָתִי, וְאַשְׁמוֹתִי מִמֶּךָ לֹא נִכְחָדוּ" הַז
עַל כָּל אֱלֹהָה בָּאַתִּי לְפִגְיָה ה' אֱלֹקִי וְאֱלֹקִי אַבּוֹתִי בְּלָב גַּשְׁבָּר וְגַדְפָּה,

דָק נְתַן וְלَا יַעֲבֹר **כִּי** **מֵזֶה רְצָחָנָה שְׁאַלְמָנָה שְׁאַלְמָנָה לְפָלָל**

**בְּקִידָה וּבְכֶרֶיעָה וּבְהַשְׁתְּחוּיוֹת, בְּתִחְנָה וּבְקָשָׁה, כְּעֵגִי בְּפִתָּח, גָּאָגָה
וְגִדְפָּה, שׂוֹאָל וּמְבָקֵשׁ מִתְגִּנָּת חָגָם וְגִדְבָּת חָסֶד, שְׂתִּחְגָּנִי בְּרִיחָמִיחָ
הָעֲצֹזִים וְחָסְדִיךְ הַגְּפֻלָּאים, וְתוֹצִיאָנִי מְאַפָּלָה לְאוֹרָה, וְתַעֲזֵר לִי
מִהִיּוֹם לְקִידָשׁ אֶת מְחַשְּׁבָתִי תְּמִיד מְעַתָּה וְעַד עַזְלָם:**

לט: רבונו של עולם, צופה בעלבון אנוחים, תזכיר נא נפשי
האמלה בעיניך, ותמל עלי בחלתה וחגיגותיה, ועזרני וסיעני
וחזקני ואמצני, וקדשני בקדשתה העליזנה, שימשך עלי קדשה
וטהרה מאתה, באפן שאזבה מעתה לשמר עצמי שלא אפיק
לכנים כלל לתוכך מחשבתי שום מחשבת חזין שבעולם, ולא שום
בלבול הדעת ומכל שכז וכל שכן שלא אהרhar בשום הרהור
בעולם כלל, רק מחשבתי תהיה קדושה תמיד, זפה ונקייה מכל סיג
ופסلات:

מ: וְבָנָן תִּזְכֶּנִי בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים לְהִאְמִין בְּצִדְיקִי אֲמֹת וְלֹא יִכְנֶס
בְּמִחְשְׁבָתִי וְדַעֲתִי שָׁוֵם הַרְהֹור וּמִחְשָׁבָה כָּלֵל עַל הַמִּחְלָקָת שִׁיאַש
בֵּין הַצִּדְיקִי אֲמֹת, רַק אָזֶבֶת לְהִאְמִין בְּצִדְיקִי אֲמֹת בְּאָמוֹגָה שְׁלָמָה
וְלֹא יִהְיֶה לֵי שָׁוֵם הַרְהֹור וּקְשִׁיא עַלְיָהֶם וְעַל הַמִּחְלָקָת שְׁבִיגִיהֶם
כָּל: